

MAIJUN PALSTA ►

Huomiota koululaisten työergonomiaan

Lasten ja nuorten terveyteen liittyvät asiat ovat yksi yhdistyksemme ”työsarka”. Nyt juuri on mielessäni ollut erityisesti koululaisten työergonomia.

Jo 2000-luvun alussa kirjoitin artikkelissani Opettaja-lehteen: ”Ergonomisesti hyvä kokonaisuus saadaan, kun kunnollisella jalkatuella varustettuun, portaattomasti säädettävään tuoliin yhdistetään korkea pöytä. Yhdistelmä on muunneltavissa yhtä hyvin oppilaan kuin opettajankin mittoihin sopivaksi.”

Kokemusta huonosta työergonomiasta on kertynyt itsellenikin runsaasti. Ensin olen pitkänä oppilaana vuosi vuodelta liian pienissä pulpeteissa. Sitten työskentelin vuosia opettajana, kuljin kaksinkerroin kumartuneena neuvomassa matalissa pulpeteissaan istuvia pieniä ala-asteen ”eka- ja toka” -luokkalaisia.

Ei tietoaakaan työergonomiasta, ei opettajalle eikä oppilaille! Ja vielä tänäkin päivänä yhdistyksemme nuorisojäsenet saattavat joutua istumaan pulpetti sylissä, koska säätimet eivät muuten mahdu pulpetin alle. Olen yhdistyksemme olemassaoloaikana eri yhteyksissä jatkuvasti tuonut esiin ergonomia- näkökulmaa.

Kelan Sanomat 24.11.2006 kertoo asiasta näin:

”Koululaisten ryhti hyväksi ja kivut kuriin. Kunnissa ja kouluissa oppilaita pidetään tuottamattomina kansalaisina. Siksi heidän työskentelyergonomiaansa ei panosteta varoja. Kansanterveydellisesti tämä on nurinkurista. Ergonomian puute johtaa tuota pikaa huimaan nuorten tuki- ja liikuntaelinsairauksien määrän nousuun. Siitä koituu yhteiskunnalle kallis lasku.” Tuon sanoin minäkin OP -lehden artikkelissani aikoinaan ja ehdotin, että **säädettäviä oppilaskalusteita** pitää rahan puutteesta huolimatta hankkia edes niille

oppilaille, jotka ovat pituudeltaan muusta ikäluokasta huomattavasti poikkeavia.

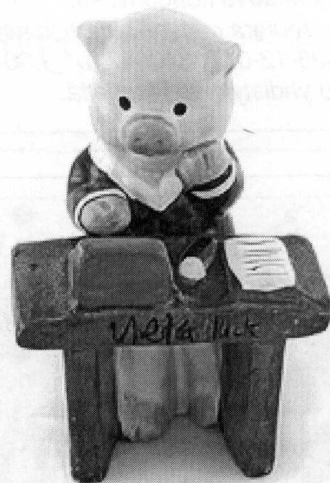
Nyt on tohtori Reijo Koskela Kuopion yliopistosta tehnyt tutkimuksen ja väitöskirjan aiheesta ”Säädettävien kalusteiden vaikutukset tuki- ja liikuntaelimestön terveyteen lukiolaisilla.”

Tutkimuksessa todettiin mm. ”Säädettäviä kalusteita käyttäneillä lukiolaisilla rintarangan kyfoosi eli köyryselkäisyys ja skolioosi eli kieroselkäisyys vähenivät sekä vielä kasvavilla että jo kasvunsa päättäneillä”.

Toivokaamme, että tutkimus ja väitöskirja auttavat lyhyitä ja pitkiä koululaisiamme saamaan kunnollista työpaikkaergonomiata ja säilyttämään siten terveyttään. Mielestäni Suomessa ei kiinnitetä huomiota sairauksien ennalta ehkäisyyn. Siksi sanonkin terveyskeskuksia sairauskeskuksiksi.

Vanhempainilloissa kannattaa mielestäni keskustella lastensa työergonomiasta ja päättää, että vanhemmat yhdessä vaativat kunnan viranomaisilta parannusta asiaan.

Maiju

KUVA: ANNIA <http://www.flickr.com/photos/annia316>